

Rezumat

Titlul proiectului tezei de doctorat este „*Preotul profesor Constantin Galeriu. Opera omiletică de inspirație imnografică*”. Prezenta lucrare este rodul consultării pe care am avut-o în perioada anilor 2004-2006 cu cel de al doilea îndrumător, Părintele Profesor Doctor Universitar Sebastian Șebu, trecut la cele veșnice. Finalizarea acesteia a fost posibilă prin îndrumarea competentă a Părintelui Profesor Doctor Universitar Vasile Grăjdian în perioada 2006-2009. Ea este un pios omagiu adus vrednicului de pomenire, Părintelui Profesor Doctor Universitar Constantin Galeriu, celui ce s-a jertfit timp de șase decenii la altarul Bisericii neamului românesc.

Teza este structurată în două mari părți precedată de un *Cuvânt introductiv*. În introducere se arată necesitatea abordării acestei teme studiate din perspectiva omiletico-imnografică.

Prezenta lucrare readuce în prim plan diverse aspecte din viața părintelui expuse în mod cronologic și conține, ca noutate, *tratarea operei omiletice de inspirație imnografică*. Analiza noastră se referă doar la o parte din cuvântările sale, publicate și nepublicate încă, cuvântări rostite la praznice împărătești în cinstea Mântuitorului și a Maicii Domnului, la prăznuirea unor sfinți și în unele duminici din cursul anului bisericesc, neavând pretenția că abordarea este eshaustivă. Acesta este un prim și timid pas în cercetarea acestor creații omiletice de inspirație imnografică, multe dintre ele fiind înregistrate pe casete audio și aflate în posesia multor credincioși anonimi.

În elaborarea studiului au prevalat mai multe motive:

a. În primul rând, era necesară evidențierea vocației părintelui Constantin Galeriu de propovăduitor al Cuvântului lui Dumnezeu, vocație susținută de mediul ambiant al familiei sale din Răcățăul Bacăului, cultivată apoi în cei doisprezece ani de studii teologice ai perioadei interbelice, atât la Seminarul din Roman cât și la Facultatea de Teologie

din București, vocație maturizată în cei șaiszeci de ani de slujire preoțească la cele trei parohii: Podu-Văleni (Prahova), Sfântul Vasile (Ploiești) și Sfântul Silvestru (București).

b. În al doilea rând, se simțea nevoia aducerii la lumină a unui inventar omiletic care să cuprindă opera predicatorială a părintelui profesor Constantin Galeriu, risipită în revistele bisericesti de dinainte de 1989 și semănată din belșug în perioada postdecembristă pe căile mass-mediei. Multe dintre predici sunt modele omiletice autentice care au folosit studenților teologi, altele sunt meditații religios-morale care conțin elemente din învățătura dogmatică a Bisericii Ortodoxe, cuvântări pline de tâlcuiri duhovnicești pentru credincioșii Bisericii noastre. Trebuie remarcat faptul că opera sa omiletică cu conținut dogmatic, liturgic, istoric și moral, este mult mai vastă. De asemenea, menționăm că inventarul omiletic care îl consacra predicator reprezentativ este îmbogățit și de mulțimea cuvântărilor păstrate în manuscris și pe suport magnetic.

c. În al treilea rând, se cuvenea să iasă la iveală preocuparea părintelui profesor de a cultiva în cuvântările sale *imnul bisericesc*, care îmbracă veșmântul troparului, al condacului și al stihirii, creații ale unor sfinți poeți ca: Roman Melodul, Andrei Criteanul, Ioan Damaschinul, Cosma Melodul ș.a.

Prima parte conține patru capitole și are un pronunțat caracter biografic și documentar construit din multe surse bio-bibliografice și pe mărturiile culese pe calea interviurilor.

În capitolul întâi pe parcursul a două subcapitole este inventariată studierea operei omiletice de către ucenici ai părintelui, publicarea operei omiletice a părintelui, publicistica religioasă cu caracter omiletic, modelele omiletice cu scop didactic și lista lucrărilor și studiilor teologice tipărite antum și postum. Două anexe, 1 și 2 completează inventarul mai sus amintit și ilustrează personalitatea omiletică a Părintelui Profesor Constantin Galeriu.

Din subcapitolul întâi reiese că studierea operei omiletice a părintelui se află în fază incipientă rezumându-se în prezent doar la patru teze de licență ale unor ucenici de-ai săi: Viorel Cristian Presler, Argintariu Adrian Luican, Laurențiu Avram și Zoltan Isidor.

Al doilea subcapitol analizează opera omiletică publicată sub forma predicilor și omiliilor care au apărut în unele periodice bisericești dinainte și după 1989, majoritatea dintre ele apărând în ziarul „România liberă” și cotidianul „Ziua”. Cele mai reprezentative sunt cele zece omilii la Fericiri și cele unsprezece la Rugăciunea Domnească, apărute după 1990 la Editura Harisma.

Publicistica religioasă cu caracter omiletic însumează cel puțin 20 articole inserate în reviste bisericești, 20 de eseuri și alte 11 scrieri apărute în presă și în alte publicații.

Modelele omiletice cu scop didactic au apărut inițial în presă în mod prescurtat și ulterior în cartea „Tâlcuiri la mari praznice de peste an” publicată în 2001. Lucrările în număr de cel puțin 25 la număr și câteva studii au apărut antum și postum.

În capitolul al II-lea se evocă viața părintelui Constantin Galeriu în contextul istoric, social, politic și cultural al României secolului al XX-lea. Pe parcursul întregului capitol sunt enumerate cele mai importante evenimente politice interne și internaționale din perioada interbelică și postbelică care au marcat România în secolul al XX-lea (Marea Unire, criza dinastică, dictatura carlistă, al doilea Război mondial, insurecția națională, colectivizarea satelor, momentul 1989); sunt surprinse principalele mișcări sociale din societatea românească din perioada capitalistă, comunistă și postcomunistă (grevele ceferiștilor din 1929-1933, valul de arestări din 1948-1952, greva din 1977 a minerilor din Valea Jiului, cea din 1983 din Maramureș și cea din 1987 de la Brașov, mineriadele din 29 ianuarie, 28 februarie și 13-15 iunie 1990 și cea din 1999); sunt scoase în evidență numeroase personalități ale vieții publice din România cu care părintele a venit în contact în diferite momente din

viața sa (patriarhii Nicodim Munteanu, Iustinian Marina, Iustin Moiescu și Teoctist Arăpașu; Sofian Boghiu, Felix Dubneac, Anton Dumitriu, Alexandru Elian, Benedict Ghiuș, Alexandru Mironescu, Octav Onicescu, Mihai Rădulescu, Gheorghe Calciu Dumitreasa și mulți alții); sunt trecute în revistă evenimentele legislative care au marcat viața românilor (constituțiile din 1923-1948, 1952, 1992; câteva legi agrare și electorale); se subliniază rolul semnificativ al unor asociații culturale și religioase care au fecundat dăinuirea spiritualității neamului românesc în pofida curentelor politice și filosofice potrivnice învățaturii Bisericii Ortodoxe Române (Rugul Aprins, Oastea Domnului, Frăția Sfântului Gheorghe, Frățiorii Domnului Iisus, Frăția Ortodoxă, Patriarhul Miron, A.S.C.O.R., L.T.O.R., S.N.F.O.R. și altele). S-a menționat faptul că părintele Constantin Galeriu nu a trăit pasiv în societatea românească din secolul al XX-lea ci, bizuindu-se în puterea lui Dumnezeu s-a implicat activ și afectiv ca iubitor de neam, ca preot și profesor în frământările social-politice contemporane lui.

În capitolul al III-lea, pe parcursul a șapte subcapitole se ilustrează originea răzeșească a familiei Galeri, mediul ambiant în care a crescut copilul Constantin Galeriu, exemplul personal al părinților săi Neculai și Elisabeta, identitatea membrilor familiei Galeri, un mic istoric al satului Răcățău-Răzeși și așezarea lui geografică, casa părintească, preocupările permanente ale consătenilor lui, legăturile statornice cu sătenii, biserica și școala din sat, izvorâte din mărturiile unor supraviețuitori contemporani copilăriei dânsului.

Același capitol evocă viața de elev din ciclul primar al școlii din satul natal, descrierea școlii în perioada antebelică, istoricul ei, situația la învățătură, disciplinele studiate și o mărturie despre viața de elev, perioada de elev seminarist la Roman, colegii de clasă, situația la învățătură, disciplinele de studiu, viața liturgică internă, profesori și personalități cu care a venit în contact, istoricul clădirii Seminarului, influența pe care a avut-o în formarea lui școala seminarială și orașul cu edificiile lui.

Pe parcurs se descrie viața sa de student teolog în București și subliniază contribuția unor profesori universitari care l-au marcat în devenirea preoțească și cărturărească: Nichifor Crainic, Pr. Nicolae Ionescu, Teodor M. Popescu, Gala Galaction, Haralambie Roventă și alții.

În finalul acestui capitol se dezvăluie o serie de predispoziții și îndeletniciri situate în afara granițelor studiului, cum ar fi: activitățile instructiv-educative extrașcolare din taberele de cercetași, predilecția pentru muzica religioasă, pentru arta teatrală, pasiunea pentru literatura națională și universală prin lectură, bucuria de a fi la zi cu temele susținute în cadrul unor conferințe ale multor personalități marcante ale culturii românești, timpul liber consumat pentru întruniri cultural-literare și duhovnicești din perioada comunistă și cea postdecembristă, întreținerea unor legături de prietenie cu oameni valoroși din țară și de peste hotare, organizarea de pelerinaje în interiorul și în afara granițelor țării ș.a., toate acestea contribuind la dezvoltarea simțului teoretic și practic, absolut necesar în activitatea predicatorială.

A petrecut mult timp în cercul cultural-literar lui Ștefan Nenițescu din București, unde i-a cunoscut pe Dinu Pillat, Edgard Papu, Octav Onicescu, Nicolae Steinhardt. Nenumărate ore și zile le-a dedicat lecturii, manifestând interes pentru literatura română (Mihai Eminescu, Alexandru Vlahuță, George Coșbuc, Nichifor Crainic, Vasile Voiculescu, Ion Barbu, Lucian Blaga, Tudor Arghezi, Nicolae Iorga, Mircea Eliade, Emil Cioran, Nae Ionescu și alții) și universală (René Girard, Victor Hugo, Rabindranat Tagore, Mahatma Gandhi, Sundar Singh, Vladimir Soloviev, Sergiu Bulgakov, Pavel Florensky, Vladimir Losky, Lev Șestov, Nicolae Berdiaev, Martin Buber, Martin Heidegger, Soren Aabye Kierkegaard, Gabriel Marcel, Louis Lavelle, Paul Claudel, Jean Lacroix și mulți alții).

Fiind o fire sociabilă a putut încheia cu orișicine punți de comuniune și comunicare. Cele mai durabile prietenii le-a avut cu părintele Cleopa Ilie, părintele Petroniu Tănase, ieromonahul Rafael Noica, filosoful

Constantin Noica, pastorul Richard Wurmbrandt, episcopul Callistos Ware, medicul Victor Frankl.

În capitolul al IV-lea ce conține patru subcapitole se evidențiază vocația preoțească cultivată în cele trei parohii: Sfinții Îngeri (Podu-Văleni, Prahova), Sf. Vasile (Ploiești) și Sf. Silvestru (București), vocație dublată de influența covârșitoare a preotului Toma Chiricuță.

În primul subcapitol se prezintă succint hirotonia întru preot și instalarea sa în parohie, istoricul satului și așezarea geografică, starea duhovnicească și materială a parohiei la venirea lui, spiritul său duhovnicesc și administrativ-gospodăresc în parohie, legătura profundă cu enoriașii după plecarea sa la Ploiești și București. Sunt adăugate apoi trei mărturii ale unor foști enoriași despre activitatea sa pilduitoare ca preot la Podu-Văleni.

În al II-lea subcapitol se relatează despre numirea sa în parohia „Sfântul Vasile”, așezarea geografică a parohiei, istoricul orașului Ploiești, preoții parohiei și cei co-slujitori, zelul misionar și gospodăresc, întreruperea activității preoțești de cele două perioade de detenție (1950; 1952-1953), vocația de cărturar al urbei ploieștene. Mărturii despre activitatea preoțească se găsesc în anexa nr. 6 de la sfârșitul lucrării.

Subcapitolul al III-lea tratează despre venirea sa în parohia „Sfântul Silvestru”, așezarea geografică a bisericii parohiale, istoricul pe scurt al acesteia, preoții împreună-slujitori, intelectualii care ascultau cuvântările lui (Nicolae Steinhardt, Ștefan Nenițescu, Virgil Cândea, Octav Onicescu, Horia Patapievic, Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu, Sorin Dumitrescu, Alexandru Paleologul, Petre Țuțea, Horia Bernea, Ioan Alexandru, Mihail Șora și alții), prestața liturgică, predicatorială și duhovnicească a părintelui, dinamica implicării sale în rezolvarea problemelor enoriașilor, atitudini duhovnicești față de unele provocări mediatice din ultimii ani ai vieții pământești.

Subcapitolul al IV-lea ilustrează prigoana din partea autorităților comuniste pentru zelul cu care propovăduia Evanghelia lui Hristos în

interiorul și în afara zidurilor Bisericii. Astfel se dezvăluie pe baza unor documente ale C.N.S.A.S.-ului metode de constrângere a libertății din partea securității statului român în perioada totalitaristă: intimidare, adrese de amenințare, anchete, percheziție, arest, izolare de anumite persoane, încarcerare, înfometare, muncă silnică. De asemenea, sunt evocate acuzațiile false care au favorizat cele două arestări, viața în închisoare, colegii de suferință, cele două intervenții pentru eliberarea sa (a lui Gala Galaction și a mitropolitului Nicolae Bălan al Ardealului), grija credincioșilor pentru familia dânsului în timpul celor două perioade de detenție. În cele două momente de grea încercare, părintele Constantin Galeriu nu a conținut să săvârșească Sfânta Liturghie și să predice Evanghelia.

În partea a doua ce cuprinde capitolele V-VII, secvențele omiletice se interferează cu dimensiunea imnografică. Aici se pune în lumină activitatea sa ca profesor distins al catedrei de Omiletică și Catehetică. Așa cum am menționat la începutul introducerii, au fost prezentate o serie de cuvântări cu caracter parțial imnografic, părintele remarcându-se ca un mare iubitor și practicant al cântărilor bisericești cântate la strană. Mergând pe linia Sfintei Scripturi și a Sfinților Părinți, a argumentat în multe din cuvântările sale anumite idei cu ajutorul imnurilor bisericești, contribuind substanțial la apărarea învățaturii dogmatice a Bisericii.

Opera omiletică de inspirație imnografică a părintelui Constantin Galeriu este prin definiție hristocentrică, adică învață despre Hristos și conduce spre Hristos ca mesaj. Parte din aceasta face referire și la cultul Maicii Domnului și e adresată omului secular, chip suferind al lui Dumnezeu, deci, are și un accent antropologic, prin excelență.

În capitolul al V-lea ce cuprinde două subcapitole este înfățișată activitatea părintelui Constantin Galeriu ca profesor distins al catedrei de Omiletică și Catehetică. Au fost supuse analizei omiletico-imnografice opt cuvântări la Nașterea Domnului, cinci la Paști, trei la Rusalii, două la

Schimbarea la Față, trei la Adormirea Maicii Domnului, cinci la anumiți sfinți, unsprezece la unele duminici din cursul anului bisericesc.

În capitolul al VI-lea sunt cuprinse trei subcapitole ce ilustrează tematica activității sale predicatoriale de inspirație innografică și valoarea ei actuală. Pe această cale, este definit conținutul următorilor termeni: hristologie, soteriologie, mariologie și antropologie.

În primul subcapitol sunt culese din predici, omilii și conferințe semnificațiile dogmatice ale sărbătorii Nașterii Mântuitorului, motivațiile Întropării Domnului și câteva aprecieri teologice la adresa persoanei Domnului nostru Iisus Hristos.

În al II-lea subcapitol sunt selectate din câteva predici și modele omiletice închinare Maicii Domnului însușirile ei propovăduite de Biserică cu ajutorul innurilor.

În al III-lea subcapitol, pe baza unor cuvântări cu caracter antropologic sunt demonstrate originea omului, constituția sa dihotomică, scopul creării lui, starea paradisiacă și postparadisiacă cu memoria originară și cea istorică, cu libertatea și autonomia lui, cu vocația și statutul său duhovnicesc. Au fost puși în antiteză omul freudian și cel înduhovnicit.

În capitolul al VII-lea sunt extrase din anumite cuvântări de inspirație innografică și conferințe câteva noțiuni de construcție omiletică și figuri retorice din abundență care confirmă folosirea din partea părintelui profesor a unui stil bisericesc elevat. Numeroase învățături dogmatico-morale sunt ilustrate cu ajutorul iconografiei, a parabolilor biblice, patristice și a versetelor biblice, a exegezilor, a istorisirilor, a experiențelor pastorale, a descoperirilor științifice, a concordanțelor biblice, a figurilor retorice care provoacă sensibilizarea ascultătorilor.

La finalul acestei teze s-a ajuns la următoarele concluzii:

- Părintele profesor Constantin Galeriu, inițial dogmatist, a fost mai mult înclinat spre partea omiletică și catehetică a Teologiei practice, datorită vocației timpurii de propovăduitor al cuvântului lui Dumnezeu în

cadrul slujirii preoțești, vocație exprimată prin mulțimea de cuvântări în care s-au regăsit toate categoriile sociale de credincioși.

- Dânsul a reușit foarte bine să îngemăneze slujirea preoțească de la amvon cu cea didactică de la catedră, într-un fel inedit având achiziționată din timp o cultură solidă obținută prin lectura îndelungată și prin contactul cu diferiți mentori spirituali ai vremii lui, pe fundalul credinței practicate cu multă deschidere în sânul Bisericii pe care a slujit-o cu mult devotament.

- La formarea sa ca preot și profesor au contribuit în decursul vremii mai mulți factori: părinții săi, biserica satului păstorită de preotul Neculai Adam, școala natală prin învățătorul Sava Dumitru, Seminarul de la Roman și Facultatea de Teologie, o influență binefăcătoare a avut-o Pr. conf. Toma Chiricuță, parohul Bisericii Zlătari din capitală.

- Fiind preot și profesor, a predicat cu timp și fără timp atât în spațiul eclezial și extraeclezial Evanghelia lui Hristos, pe care a sădit-o în inimile celor ce l-au ascultat, printr-o vorbire frumoasă izvorâtă dintr-o trăire autentică în duhul lui Hristos prin Biserica Sa.

- Preotul și profesorul Constantin Galeriu nu a trăit pasiv în societatea românească, ci întotdeauna după puterile sale s-a implicat activ și afectiv, ca un iubitor de neam și potrivit unei înalte conștiințe preoțești și didactice în frământările social-politice care au tulburat adânc conștiința de credință și de neam ale conașionalilor lui.

- În afară de însușirea oratorică, s-a bucurat și de alte daruri sufletești care au contribuit la înrâurirea unei personalități complexe a Bisericii și a culturii neamului românesc. Pe un loc de frunte s-a situat dragostea pentru lectură, oferindu-i-se oportunitatea de a cunoaște și alte domenii în afară de teologie: filosofia, psihologia, biologia, istoria, geografia, chimia. A reușit prin intermediul predicilor și a conferințelor cu caracter omiletic să creeze poduri de legătură între credință și știință, ca nimeni altul, polarizând în juru-i intelectualitatea și

neabandonând prin aceasta masa majorității simple a credincioșilor, existentă deja în Biserică.

- Educația de acasă în spiritul muncii, a hărniciei și a osteneții, spiritul practic exersat în activitățile extrașcolare și extrastudentești au avut ca rezultat dobândirea unui stil de viață gospodăresc, vădit atât în activitatea de preot la cele trei parohii deja amintite, cât și la catedră prin sfaturile practice oferite studenților ca și propriilor lui fii.

- Fără exemplu personal din partea părinților naturali și ai părinților sufletești întâlniți peste ani, fără ajutorul dascălilor de școală și, mai ales, fără muncă personală dublată de un spirit autodidact, nu am fi putut avea o personalitate atât de uriașă ca părintele profesor Constantin Galeriu.

- Misiunea de profesor universitar coroborată trăirii preoțești reprezintă un amvon ancorat spre lume, spre societate, un mediu propice de formare, ca într-o pepinieră, a viitoarelor conștiințe preoțești și didactice ce aveau să înprospăteze societatea după căderea aparatului coercitiv-totalitar.

- Părintele profesor Constantin Galeriu a predicat mult mai mult în raport cu puținul care s-a păstrat și a fost publicat.

- În cuvântările sale imnografice a evocat dogma Întrupării Mântuitorului, Patimile, Învierea și Înălțarea Sa; prezența Duhului Sfânt în Biserică și în creație; adevărul pururea-fecioriei Maicii Domnului, credința mărturisitoare a multor sfinți din calendarul creștin-ortodox; a tâlcuit foarte profund, pe temeuri scripturistice, patristice și uneori științifice, nenumărate pericope evanghelice ale unor duminici de peste an, contribuind prin învățături la creșterea evlaviei și a credinței oamenilor, cărora le-a mișcat inimile sculptând caractere religios-morale foarte puternice.

- Sfânta Tradiție este prezentă, ca izvor, în cuvântările sale prin autoritatea inmurilor bisericești, ca arme de apărare a credinței Bisericii lui Hristos împotriva ereziilor.

- Părintele profesor Constantin Galeriu a întocmit cuvântările într-un stil propriu și inconfundabil, având o capacitate de ilustrare originală a realităților duhovnicești și adevărurilor de credință, astfel, numărându-se printre predicatorii exponențiali ai Bisericii Ortodoxe Române.

La sfârșitul tezei s-au adăugat bibliografia generală (izvoare, scrieri patristice, cărți de slujbă, dicționare, lucrări auxiliare, articole și studii) și șapte anexe (41 cuvântări audio la duminici, sărbători în cinstea Maicii Domnului și a unor sfinți din cursul anului bisericesc, în curs de publicare, două scrisori cu caracter omiletic din închisoare, un model omiletic de inspirație imnografică, rostit pe 20 mai 1999, recenzia publicației omiletice din 1945 „Misiunea noastră”, un inventar de predici difuzate la Radio „Trinitas” din care 61 în duminici, 12 la praznice împărătești, 29 în cinstea sfinților, 6 de inspirație imnografică, 10 conferințe cu caracter omiletic, 11 predici tematice și 11 dialoguri duhovnicești, 7 mărturii ale contemporanilor săi în legătură cu activitatea preoțească la cele trei parohii mai sus amintite).

Opera omiletică: tabel retrospectiv

N r. Cr t.	Anii publicării	Număru l predicil or	Conținut	Observații
1.	1945	1	misionar	Operă de debut
2.	1960, 1967, 1972-1980; 1983-1987; 1989, 1991-1992; 1995-1996; 1998; 2001	169	dogmatic și omiletic	Studii și cuvântări apărute în reviste bisericești și în alte publicații în timpul vieții

3.	1983-2001	41	omiletic	În curs de publicare
4.	1998-2002	129	apologetic	Cuvântări la radio Trinitas
5.	2001	11	dogmatic și omiletic	Omilii la praznice împărățești
6.	2001	8	dogmatic și omiletic	Omilii în duminici
7.	2001	3	dogmatic și omiletic	Omilii la sfinți
8.	2004	21	exegetic	Cuvântări la <i>Fericiri</i> și <i>Tatăl Nostru</i>
9.	2004, 2006-2007; 2009	10	omiletic	Predici și studii în volume colective
10	2006, 2007	4	omiletic	Teze de licență

Bibliografie selectivă

Izvoare

1. *** *Biblia* sau *Sfânta Scriptură*, Ediție jubiliară a Sfântului Sinod, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2001.

Scrieri patristice

2. Damaschin, Sfântul Ioan, *Dogmatica*, traducere pr. prof. Dumitru Fecioru, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2005;

3. Mărturisitorul, Sf. Maxim, *Viața Maicii Domnului*, traducere de diac. Ioan I. Ică jr., Editura Deisis, Sibiu, 1999;
4. Melodul, Sfântul Roman, *Imne*, trad. Cristina Rogobete și Sabin Preda, Editura Bizantină, București, 2007;
5. Idem, *Imnele pocăinței*, traducere și note de Paraschiva Grigoriu și Marian Macuc, Editura Bizantină, București, 2007.

Cărți de slujbă

6. *** *Acatistier*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2006;
7. *** *Aghiazmatar*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2006;
8. *** *Catavasier*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2002;
9. *** *Ceaslovul*, Ediția a II-a, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1993;
10. *** *Învățătură de credință ortodoxă*, Ediția a II-a, Editura Episcopiei Dunării de Jos, Galați, 2005;
11. *** *Liturghierul*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2000;
12. *** *Mineiul pe Mai*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1985;
13. *** *Mineiul pe August*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2003;
14. *** *Mineiul pe Septembrie*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1984, 2003;
15. *** *Mineiul pe Octombrie*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1983;
16. *** *Mineiul pe Noiembrie*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1983;

17. *** *Mineiul pe Decembrie*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1975;
18. *** *Molitfelnic*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2006;
19. *** *Panihida*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2006;
20. *** *Penticostar*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1999;
21. *** *Psaltirea*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2001;
22. *** *Tipic bisericesc*, Editura Arhiepiscopiei Ortodoxe, Alba Iulia, 2002;
23. *** *Triodul*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2000.

Dicționare și manuale

24. Bălan Mihailovici, Aurelia, *Dicționar onomastic creștin*, Editura Minerva, București, 2003;
25. Braniște, pr. prof. dr. Ene, *Dicționar enciclopedic de cunoștințe religioase*, Editura Diecezana, Caransebeș, 2001;
26. Idem, *Liturgica specială*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1985;
27. Bria, pr. prof. dr. Ion, *Dicționar de teologie ortodoxă*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1981;
28. Drăgoi, pr. Eugen, *Istoria Bisericească Universală*, Editura Historica, București, 2001;

29. Floca, arhid. pr. prof. dr. Ioan N., *Dreptul canonic ortodox*, volumele I-II, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1990;
30. Ivan, pr. prof. dr. Ilie I., *Omiletica ortodoxă*, Editura Episcopiei Argeșului și Muscelului, Râmnicu Vâlcea, 1999;
31. Mircea, pr. dr. Ioan, *Dicționar al Noului Testament*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1994;
32. Păcurariu, pr. prof. univ. dr. Mircea, *Dicționarul teologilor români*, Editura Univers Enciclopedic, București, 1996;
33. Idem, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1992;
34. Idem, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, Editura Episcopiei Dunării de Jos, Galați, 1996;
35. Petrache, Tatiana, *Dicționar enciclopedic al numelor de botez cu un tabel alfabetic al sfinților ortodocși*, Editura Anastasia, București, 1998;
36. Remete, pr. lect. George, *Dogmatica ortodoxă*, Editura Episcopiei Ortodoxe, Alba Iulia, 1997;
- 37.*** *Dogmatica ortodoxă*, Ediție îngrijită de pr. prof. dr. Isidor Todoran și arhid. dr. Ioan Zăgorean, Editura Renașterea, Cluj, 2000;
- 38.*** *Marele Dicționar Geografic al României*, volumele I (1898) și V (1902).

Lucrări auxiliare

39. Argintariu, Adrian, *Preot profesor doctor Constantin Galeriu. Specificul comunicării în activitatea omiletică și misionară*, teză de licență, București, 2006;
40. Avram, Laurențiu, *Vocația târzie pentru preoție și Părintele Galeriu*,

- descoperitor al vocației târzii pentru preoție la unii dintre ucenicii săi*, Editura ASA, București, 2007;
41. Băzăvan, diac. drd. Mihai Claudiu, *Preoți cărturari ai Ploieștiului* (referat la Istoria Bisericii Române);
 42. Braniște, pr. prof. dr. Ene, *Despre preoție*, Editura Renașterea, Cluj Napoca, 2004;
 43. Ciobanu, A. M. Gheorghe, *Locul și spiritul. Valori artistice din Roman*, Editura Crigarux, Roman, 1998;
 44. Drăgoi, pr. Eugen, *Sinaxarele Penticostarului*, Editura Partener, Galați, 2003;
 45. Dumitrescu, Sorin, *Rock și popi*, Editura Anastasia, București, 1998;
 46. Furna, Dionisie, *Erminia picturii bizantine*, Editura Sofia, București, 2000;
 47. Galeriu, pr. prof. dr. Constantin, *Dialoguri de seară. Părintele Galeriu în dialog cu Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu și Sorin Dumitrescu*, Editura Harisma, București, 1991;
 48. Idem, *Jertfă și răscumpărare* (teză de doctorat), Editura Harisma, București, 1991;
 49. Idem, *Tâlcuiri la mari praznice de peste an – 22 de modele omiletice*, Editura Anastasia, București, 2001;
 50. Idem, *Rugăciunea Tatăl Nostru*, Editura Harisma, București, 2002;
 51. Idem, *Cartea celor Nouă Fericiri*, Editura Harisma, București, 2004;
 52. Grăjdian, pr. prof. dr. Vasile, *Teologia cântării liturgice în Biserica Ortodoxă*, Ed. Universității Lucian Blaga, Sibiu, 2000;
 53. Licăroiu, Gabriel, *Biserica Sfântul Silvestru – trecut și prezent*, Editura ASA, București, 2005;
 54. Popa, Dorin, *Cu Părintele Galeriu între Geneză și Apocalipsă*, Editura Harisma, București, 2002;

55. Popescu, pr. prof. dr. Dumitru, *Iisus Hristos Pantocrator*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2005;
56. Porcescu, pr. Scarlat, *Episcopia Romanului*, Editura Romanului și Hușilor, Roman, 1984;
57. Presler, Viorel Cristian, *Chip și vocație mărturisitoare – Părintele Galeriu*, Editura ASA, București, 2007;
58. Răduleanu, pr. Boris, *Semnificația marilor sărbători creștine*, vol. III, Editura Clusium, Cluj-Napoca, 1993;
59. Scurtu, Ioan, *Istoria contemporană a României*, Editura Fundației Romania de Mâine, București, 2003;
60. Simonopetritul, Makarios, *Triodul explicat, Mistagogia timpului liturgic*, traducere diac. Ioan I. Ică Jr., Editura Deisis, Sibiu, 2008;
61. Stăniloae, pr. prof. acad. Dumitru, *Spiritualitate și comuniune în Liturgia ortodoxă*, Editura Mitropoliei Olteniei, Craiova, 1986;
62. Idem, *Iisus Hristos sau restaurarea omului*, Editura Omniscop, Craiova, 1993;
63. Idem, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1996;
64. Idem, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. II, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1997;
65. Idem, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. III, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1997;
66. Stoica, prof. Marian, *Monografia comunei Poienarii Burchii*, 1978 (Lucrare dactilografată);
67. Toader, Ioan, *Retorica Amvonului*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca, 2002;
68. Vintilescu, pr. prof. dr. Petre, *Despre poezia imnografică din cărțile de ritual și cântare bisericească*, Editura Partener, Galați, 2006.

Volume colective

- 69.*** *Fericiți cei prizoniți, martiri ai temnițelor românești*, Editura Bonifaciu, București, 2008;
- 70.*** *Proloagele*, Ediție îngrijită de arhim. Dr. Benedict Ghiuș, Editura Mitropoliei Olteniei, Craiova, 1991;
- 71.*** *Părintele Galeriu - Astăzi*, Ediții îngrijite de Răzvan Codrescu, Editura ASA, București, 2004-2007;
- 72.*** *Viața și Acatistul Sfântului Ierarh Silvestru, Episcopul Romei*, colecția Hagiografii alese, Editura Anastasia, București, 2002;
- 73.*** *Viețile sfinților de peste tot anul*, Editura Biserica Ortodoxă, Alexandria, 2002;
- 74.*** *Viețile Sfinților pe luna ianuarie*, retipărite și adăugite după ediția 1901-1911, Editura Episcopiei Romanului și Hușilor, 1993;
- 75.*** *Viețile Sfinților pe luna Aprilie*, Editura Episcopiei Romanului și Hușilor, 1995.

Articole și studii

76. Belu, pr. dr. Dumitru, *Imnele liturgice ca izvor omiletic*, în rev. «Mitropolia Ardealului», nr. 3-4, 1960, pp. 253-271;
77. Căndea, acad. Virgil, *Despre Condacul Nașterii Domnului*, în «Studii Teologice» nr. 5-6, București, 1993, pp. 26-34.
78. Drăgulin, pr. prof. dr. Gheorghe, *Teologi români de seamă din prima jumătate a veacului al XX-lea*, în rev. «Studii Teologice», nr. 4, 1991, București, pp. 64-83;
79. Galeriu, pr. prof. dr. Constantin, *Rabindranath Tagore, poet și filosof indian*, în rev. «Glasul Bisericii», nr. 5-6, 1961, pp. 465-477;

80. Idem, *Mahatma Gandhi – spiritualitatea creștină și problemele vremii*, în rev. «Glasul Bisericii», nr. 9-10, 1962, pp. 965-981;
81. Idem, *Semnificația colindelor*, în rev. «Glasul Bisericii», nr. 11-12, 1973, pp. 1228-1231;
82. Idem, *Gustați și vedeți...*, în rev. «Glasul Bisericii», nr. 5-6, 1979, pp.437- 444;
83. Idem, *Preoția ca slujire a cuvântului*, în rev. «Ortodoxia», nr. 2, 1979, pp. 294-312;
84. Idem, *Catedra de Omiletică și Catehetică cu noțiuni de pedagogie*, în rev. «Studii Teologice», nr. 7-10, 1981, pp. 578-587;
85. Idem, *Primii profesori ai Facultății de Teologie*, în rev. «Studii Teologice», nr. 7-10, 1981, pp. 578-587;
86. Idem, *Slavă lui Dumnezeu și pe pământ pace*, în rev. «Studii Teologice», nr. 5-6, 1983, pp. 317-328;
87. Idem, *Dumnezeu S-a arătat în trup*, în rev. «Glasul Bisericii», nr. 1, 1987, pp. 23-26;
88. Idem, *Isihasmul laic*, în rev. «Porunca iubirii», nr.1, 1988, pp. 15-18;
89. Idem, *Învățământul religios în școala primară*, în «Îndrumări metodologice pentru predarea religiei», Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1990, pp. 39-42;
90. Idem, *Ora de religie în trecut și astăzi*, în «Îndrumări metodologice pentru predarea religiei», Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1990, pp. 5-12;
91. Idem, *Pedagogia creștină și pedagogia laică*, în «Îndrumări metodologice pentru predarea religiei», Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1990;
92. Idem, *Chipul Mântuitorului Iisus Hristos în gândirea lui Mihai Eminescu*, în rev. «Studii Teologice», nr. 1, 1991, pp. 45-54;

93. Idem, *Revelația și educația*, în rev. «Ortodoxia», nr. 3-4, 1993, pp. 100-108;
94. Idem, *Pilda smochinului neroditor*, în rev. «Chemarea credinței», nr. 49-50, 1995, București, p. 12-13;
95. Idem, *Astăzi S-a născut Cel fără de început*, în rev. «Chemarea credinței», nr. 45-46, București, 1996, pp. 12-13;
96. Idem, *Isihasmul laic*, în rev. «Porunca iubirii», nr. 1, 1998, pp. 14-17;
97. Idem, *Psihanaliza și dreapta credință a Bisericii*, în «Analele Universității Valahia», seria Teologia, Târgoviște, 2001, pp. 104-144;
98. Idem, *Primește acest odor și-l păstrează pe el*, în Buletinul parohial «Mărturii silvestrene», anul III, nr.15, București, 2 ianuarie 2007, pp. 1-4;
99. Șerban, pr. Marian, *Lumina cuvântului (buletin parohial)*, anul II, nr. 11, Ploiești, 2004;
100. Voicescu, drd. Mihail, *Nașterea Domnului în creația imnografică a Sfântului Roman Melodul*, în «Studii Teologice», nr. 1-2, 1983, pp. 18-26.